

PÅ SØNDAG

1. søndag efter påske

Om aftenen den samme dag, den første dag i ugen, mens disciplene holdt sig inde bag lukkede døre af frygt for jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem og sagde til dem: »Fred være med jer!« Da han havde sagt det, viste han dem sine hænder og sin side. Disciplene blev glade, da de så Herren. Jesus sagde igen til dem: »Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.« Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: »Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt.«

Thomas, også kaldet Didymos, en af de tolv, havde ikke været sammen med dem, da Jesus kom. De andre disciple sagde til ham: »Vi har set Herren.« Men Thomas sagde til dem: »Hvis jeg ikke ser naglemærkerne i hans hænder og stikker min finger i naglemærkerne og stikker min hånd i hans side, tror jeg det ikke.

Otte dage efter var hans disciple atter samlet, og Thomas var sammen med dem. Da kom Jesus, mens dørene var lukkede, og stod midt iblandt dem og sagde: »Fred være med jer!« Derpå sagde han til Thomas: »Ræk din finger frem, her er mine hænder, og ræk din hånd frem og stik den i min side, og vær ikke vantro, men troende.« Thomas svarede: »Min Herre og min Gud!« Jesus sagde til ham: »Du tror, fordi du har set mig. Salige er de, som ikke har set og dog tror.«

Jesus gjorde også mange andre tegn, som hans disciple så; dem er der ikke skrevet om i denne bog. Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn.

Joh. 20,19-31

Den opstandne kommer til sine disciple

MOGENS G JENSEN

Tanken

Ifølge Ap.G.1,3 viser Jesus sig for disciplene i 40 dage. I de 40 dage forbereder Jesus dem på at stå alene i verden, når han forlader dem fysisk. Her viser Jesus sig for dem på mange forskellige måder. Og som den opstandne kommer han og er midt iblandt sine disciple. Således også her, hvor vi hører om Jesu møde med sine disciple samme dag, som opstandelsen har fundet sted. Det er kirkehistoriens første gudstjeneste. Otte dage senere vender Jesus tilbage til disciplene og møder tvivleren Thomas og viser ham sin omsorg.

Troen

Vi lærer her først og fremmest, hvad en gudstjeneste er. Gudstjeneste er ganske enkelt det, at den opstandne kommer gennem lukkede døre og er sammen med sine venner. Gudstjeneste er, at den opstandne Jesus er til stede iblandt os, når vi samles. Vi samles i lyset af Jesu opstandelse, og den korsfæstede, men opstandne herre Jesus kommer selv og viser sig for sine disciple. Vi har alle forskellige erfaringer, vi bærer med os ind i gudstjenesten. En har fået hjælp til at træffe en svær beslutning. En anden slås med tvivl og skepsis. En har oplevet svar på bøn. En anden synes slet ikke, at bøn og det med Gud siger noget som helst. En kæmper med at finde fodfæste i lidelsen. En anden er lige blevet helbredt og har fået et nyt liv. Men fælles for os alle er, at vi ønsker at møde den opstandne.

Jeg forstår simpelt hen ikke Jesus. Hvorfor i alverden gør han forskel på sine disciple? Hvorfor giver han Thomas lov til fysisk at erfare opstandelsen ved at stikke sin finger ind i sine sår, mens resten af discipelflokken må nøjes med bare at tro? Og til Maria, som så forfærdelig gerne vil omfavne Jesus, siger han: 'Hold mig ikke tilbage.' (Johs.20,17)

Thomas får lov til at røre fysisk ved Jesus. Han får et synligt bevis på Jesu opstandelse. Han får lov til at erfare. Mens andre må nøjes med at tro. Til dem siger han: 'salige er de som ikke har set og dog tror.' Det er altså uretfærdigt, synes jeg. Hvorfor denne forskel? Maria bliver verfet af med beskeden: 'Hold mig ikke tilbage.' Præcis det Maria så gerne vil – røre ved Jesus og få syn for sagen, det får hun ikke lov til. Men det får Thomas lov til: 'Rør bare ved mig, Thomas, tjek bare ud, om det er sandt, at jeg er opstået fra de døde.'

Hvor er det uretfærdigt, at nogle får lov til at se og erfare, mens andre ingenting erfarer, men må nøjes med at tro. Tro på det, der står i Bibelen, tro på det, andre fortæller dem om troens verden. For nogle af os er det, som om vi konstant vandrer omkring i troens vidunderlige verden, men med bind for øjnene. Andre derimod lever i troens verden og ser, hvor vidunderlig den verden er og fortæller glad og begejstret om alt det, de oplever der.

Men er det nu også sandt, at nogle af os ingen erfaringer gør? Nej, det er det faktisk ikke. For også den tilsyneladende erfaringsløse gør sig sine erfaringer. Nemlig smertens erfaring, oplevelsen af tab, af død og af lidelse. Det er også erfaringer, der hører med til troens verden. En anden smertelig erfaring er tomhedens erfaring. Nemlig erfaringen af Guds fravær, erfaringen af Guds tavshed. Når vi taler om at erfare troen og den opstandne Kristus, så er det nemlig ikke altid flødeskumserfaringer, vi gør. Det kan lige så vel være disse to typer erfaringer: smertens erfaring og tomhedens erfaring.

Hvordan skal vi så tolke sådanne erfaringer? Ja, der er jo den reelle mulighed, at min erfaring taler sandt, når den ikke erfarer Gud. Gud findes ganske enkelt ikke. Men der

er også den mulighed, at Gud findes og ikke nok med det: jeg er hans, og han er min, og han virker i mit liv med hele sin opstandelseskraft.

Der er den mulighed, at vi ser og erfarer Gud, men vi ser ham blot fra ryggen. At jeg som Emmausvandlerne virkelig vandrer sammen med ham, selv om mine øjne holdes til, og jeg ikke ser, at det er ham. Alligevel brænder mit hjerte i mig, og jeg tror dog uden at se. Sådanne erfaringer af den opstandne er også erfaringer vi må regne med, når vi har med Gud at gøre. Derfor må jeg tro, at min synd er tilgivet, også selv om det ikke bekræftes af nogen erfaring. Derfor må jeg tro, at jeg er gjort retfærdig af Guds nåde, også selv om det ikke bekræftes af nogen erfaring. Derfor må jeg tro, at jeg er genfødt i dåben, også selv om det ikke bekræftes af nogen erfaringer.

En ældre dame fortalte mig engang: ‘ Nu skal jeg fortælle dig noget,’ sagde hun. ‘ Du må love mig ikke at le af mig. Da jeg var 12 år og sad ude i stalden og malkede, stod Jesus pludselig i døråbningen i sollyset, og han sagde: *Jeg er her*. Jeg så ikke hans ansigt, men jeg ved, det var Jesus. Du synes sikkert, jeg er dum, men det var Jesus.’ Sådanne vidnesbyrd har vi også brug for at høre, når vi selv ikke synes at erfare Jesu opstandelse.

Udfordringen

Hvornår har du sidst fortalt et andet menneske om din erfaring af den opstandne?